

યોએલનું પુસ્તક અને લાઓદિકિયાની સાતમા-દિવસની એન્ડેન્ટિસ્ટ ચર્ચ - નંબર ચાર

Jeff Pippenger

2025-12-07

નંબર ચાર

યશાયા અઠ્ઠાવીસમાં “યેરુશાલેમ” પર “શાસન કરનાર ઉપહાસી માણસો” ને “એફાઈમના મદિરાપાનીઓ” તરીકે, અને “અહંકારના મુગટ” તરીકે દર્શાવવામાં આવ્યા છે. “મુગટ” નેતૃત્વનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે અને “અહંકાર” શૈતાની સ્વભાવનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે.

મધ્ય લોકોને તે બાકી રહેલા અવશેષ (“residue”) સાથે વિરોધાભાસરૂપ દર્શાવવામાં આવ્યા છે, જે ઈશ્વરની મહિમાનો “મુકુટ” બને છે; કારણ કે ઉત્તરવર્ષા દરમિયાન, પ્રભુ પોતાનું “મહિમાનું રાજ્ય” સ્થાપે છે, જેમ કૂશ પર તેણે “ફૂપાનું રાજ્ય” સ્થાપ્યું હતું તે તેની પૂર્વછાયા તરીકે દર્શાવવામાં આવ્યું છે. કૂશ પરનું ફૂપાનું રાજ્ય રવિવારના કાયદા સમયે મહિમાના રાજ્યનું પ્રતીકરૂપ છે. ઉત્તરવર્ષા 9/11ના દિવસે શરૂ થઈ, જ્યારે એક લાખ યુમ્માલીસ હજારના મુદ્રણકાર્ય અને જીવિતોના ન્યાયનો પ્રારંભ થયો.

“મેં જોયું કે સર્વ વસ્તુઓ તેમની આગળ આવનારી સંકટમય ઘડી તરફ તીવ્રતાપૂર્વક નિહાળી રહી છે અને પોતાના વિચારોને તેની તરફ લંબાવી રહી છે. ઇઝરાયેલના પાપો અગાઉથી ન્યાય માટે જવા જોઈએ. દરેક પાપનો સ્વીકાર પવિત્રસ્થાને થવો જોઈએ; ત્યાર પછી કાર્ય આગળ વધશે. આ હવે જ થવું જોઈએ. સંકટકાળમાં અવશેષજન પોકારી ઊઠશે, હે મારા દેવ, હે મારા દેવ, તું મને શા માટે તજી દીધો છે?”

“અંતિમ વરસાદ તે લોકો પર આવી રહ્યો છે જેઓ શુદ્ધ છે—ત્યારે સૌ તેને પહેલાંની જેમ પ્રાપ્ત કરશે.”

“જ્યારે ચાર દૂતોએ પકડ છોડી દેશે, ત્યારે ખ્રિસ્ત પોતાનું રાજ્ય સ્થાપિત કરશે. અંતિમ વરસાદ તેઓ સિવાય બીજાને પ્રાપ્ત થતો નથી, જે પોતાનાથી બને તેટલું બધું કરી રહ્યા છે. ખ્રિસ્ત અમારી મદદ કરશે. ઈશ્વરની ફૂપાથી, ઈસુના લોહી દ્વારા, બધા વિજયી બની શકે છે. સમગ્ર સ્વર્ગ આ કાર્યમાં રસ લે છે. દૂતોને પણ રસ છે.” Spalding and Magan, 3.

પ્રકાશનગ્રંથના ચાર પવનોનું પ્રતિનિધિત્વ યશાયાહ પણ એક કર્કશ પવન તરીકે કરે છે, જેને પૂર્વ પવનના દિવસે અટકાવવામાં આવ્યો હતો, જેમ પ્રકાશનગ્રંથના વિગ્રહના ચાર પવનો ચાર દૂતો દ્વારા રોકી રાખવામાં આવ્યા છે. સિસ્ટર વ્હાઇટ દ્વારા આ ચાર પવનોની ઓળખ “છૂટી જવા તત્પર ક્રોધિત ઘોડા” તરીકે કરવામાં આવે છે, જે “મૃત્યુ અને વિનાશ” લાવે છે. આ ચાર પવનોને ક્રમશઃ મુક્ત કરવામાં આવે છે—શરૂઆત 9/11થી થાય છે, પછી રવિવારના કાયદા સમયે તે અત્યંત પ્રબળ બને છે, અને અંતે જ્યારે માનવીય પરિક્ષાકાળ સમાપ્ત થાય છે ત્યારે તેઓ સંપૂર્ણપણે છૂટી જાય છે.

મુક્ત કરવામાં આવેલ અને રોકી રાખેલ

સાતમો તુરિયો, જે ત્રીજું હાય પણ છે, અને જે દેવના રહસ્યની પૂર્ણતાની ઘોષણા કરે છે, તે 9/11 સમયે ભવિષ્યવાણીરૂપે પે ફૂંકાયો હતો, જ્યારે ઇસુ લામને મુક્ત કરવામાં આવ્યું અને ત્યારબાદ 9/11 પછી જોર્જ ડબ્લ્યુ. બુષ દ્વારા ભવિષ્યવાણીરૂપે નિયંત્રિત કરવામાં આવ્યું. ઇસુ લામની માતા, ઇશ માયેલની માતા હાગર, અવરોધ અને મુક્તિનું પ્રતીક છે. તેને સારાએ અબ્રાહામ સાથે સંતાન ઉત્પન્ન કરવા માટે મુક્ત કરી, પછી ઈષયના કારણે સારાએ તેને નિયંત્રિત કરી, જેના પરિણામે હાગર ભાગી ગઈ, ત્યાં સુધી કે દૂર હાગરને ભાગવાથી રોકી અને તેને પાછી ફરવા કહ્યું. ઇસહાકના જન્મ પછી, હાગર અને સારાહ વચ્ચેનો કલહ ચાલુ

રહ્યે, જ્યેં સુધી અબ્રાહામે દાસી સ્ત્રીને કાઢી મૂકી નહીં, અને આ રીતે તેના પર વધુ એક અવરોધ મૂકી દીધો.

પ્રકટીકરણ અધ્યાય નવની પંદરમી કલમની ત્રણસો એકાણું વર્ષ અને પંદર દિવસની ભવિષ્યવાણીના પ્રારંભે ઇસ્લામના ચાર દૂતો મુક્ત કરવામાં આવ્યા હતા, અને ત્યારબાદ 11 ઓગસ્ટ, 1840ના દિવસે તેઓને ફરી બાંધવામાં આવ્યા હતા.

અને છઠ્ઠા દૂતે તુરાઈ વગાડી, ત્યારે મેં ઈશ્વરના સમક્ષ આવેલા સુવર્ણ વેદીના ચાર શિંગડામાંથી એક સ્વર સાંભળ્યો, જે તુરાઈ ધરાવતા છઠ્ઠા દૂતને કહેતું હતું: મહાન યુફ્રેટીસ નદીમાં બંધાયેલા ચાર દૂતોને મુક્ત કર. ત્યારે તે ચાર દૂતો મુક્ત કરવામાં આવ્યા, જેઓ એક ઘડી, અને એક દિવસ, અને એક મહિનો, અને એક વર્ષ માટે તૈયાર રાખવામાં આવ્યા હતા, જેથી તેઓ મનુષ્યોના ત્રીજા ભાગને મારી નાખે. પ્રકટીકરણ 9:13-15.

ત્રીજા શોકનું ઇસ્લામ 9/11 સમયે આક્રમણ કરવા માટે મુક્ત કરવામાં આવ્યા પછી, જ્યોર્જ ડબ્લ્યુ. બુષે આતંકવાદ સામેનું પોતાનું વિશ્વવ્યાપી યુદ્ધ આરંભ્યું અને ઇસ્લામ પર સંયમ મૂક્યો. ઇસ્માઈલનો, જે ઇસ્લામનું પ્રતીક છે, પ્રથમ ઉલ્લેખ દર્શાવે છે કે ઇસ્માઈલના વંશજો દરેક મનુષ્યના વિરોધમાં હશે અને દરેક મનુષ્ય તેમનો વિરોધ કરશે.

અને યહોવાના દૂતે તેણીને કહ્યું, જો, તું ગર્ભવતી છે, અને તું એક પુત્રને જન્મ આપશે, અને તેનું નામ ઇશ્માએલ રાખશે; કારણ કે યહોવાએ તારી દુર્દશા સાંભળી છે. અને તે જંગલી મનુષ્ય થશે; તેનો હાથ દરેક મનુષ્ય વિરુદ્ધ રહેશે, અને દરેક મનુષ્યનો હાથ તેના વિરુદ્ધ રહેશે; અને તે પોતાના સર્વ ભાઈઓની સમક્ષ નિવાસ કરશે. ઉત્પત્તિ 16:11, 12.

ઇસ્લામ જગતના અંતના સમયમાં એવી શક્તિ છે જેના વિરુદ્ધ, “દરેક મનુષ્યનો હાથ” હશે, અને ઇસ્લામ દરેક મનુષ્યના વિરુદ્ધ હશે, જેમ કે આજે તે સંપૂર્ણ રીતે પૂર્ણ થતું દેખાઈ રહ્યું છે. ભવિષ્યવાણીના પ્રતીક તરીકે ઇસ્લામનું વિશેષ કાર્ય એક વિશ્વયુદ્ધને જન્મ આપવાનું છે. આ વિષય એલિયાહ, યોહાન બપ્તિસ્માદાતા ની વાર્તા દ્વારા પુષ્ટિ પામે છે અને પ્રકાશનના ગ્રંથમાં “રાષ્ટ્રોના ક્રોધોત્પાત” તરીકે રજૂ કરવામાં આવ્યો છે.

“અહીં ઉલ્લેખિત ‘તે સંકટકાળનો આરંભ’ તે સમયનો સંદર્ભ નથી કે જ્યારે મહામારીઓ ઢોળવામાં આવવાની શરૂઆત થશે, પરંતુ તે તેમની ઢોળણી થવા પહેલાંના થોડાક ટૂંકા સમયનો સંદર્ભ છે, જ્યારે ખ્રિસ્ત પવિત્રસ્થાનમાં છે. તે સમયે, જ્યારે ઉદ્ધારનું કાર્ય સમાપ્તિ તરફ જઈ રહ્યું હશે, ત્યારે પૃથ્વી પર સંકટ આવતું હશે, અને જાતિઓ ક્રોધિત થશે, છતાં ત્રીજા દૂતના કાર્યને અવરોધે નહીં એ રીતે રોકી રાખવામાં આવશે. તે સમયે ‘ઉત્તરવર્ષા,’ અથવા પ્રભુની ઉપસ્થિતિમાંથી આવતું તાજગીદાન, આવશે, જેથી તે ત્રીજા દૂતના ઉચ્ચ સ્વરને શક્તિ આપે અને સંતોને તે સમયગાળામાં અડીખમ ઊભા રહેવા તૈયાર કરે જ્યારે છેલ્લી સાત મહામારીઓ ઢોળવામાં આવશે.” Early Writings, 85.

જ્યારે અંતિમ વરસાદ વરસી રહ્યો હોય તેવા “દિવસોમાં,” ખ્રિસ્ત દાનિયેલના પુસ્તકમાં દર્શાવ્યા મુજબ પોતાના મહિમાના રાજ્યની સ્થાપના કરે છે.

અને આ રાજાઓના દિવસોમાં સ્વર્ગનો દેવ એક એવું રાજ્ય સ્થાપિત કરશે, જે કદી નાશ પામશે નહીં; અને તે રાજ્ય બીજા લોકોને સોંપવામાં આવશે નહીં, પણ તે આ સર્વ રાજ્યોને ચૂરચૂર કરીને સમાપ્ત કરી નાખશે, અને તે સદાકાળ સ્થિર રહેશે. દાનિયેલ 2:44.

જે “દિવસોમાં” ખ્રિસ્ત પોતાના મહિમાના રાજ્યની સ્થાપના કરે છે, તે દિવસોમાં ખ્રિસ્તના “મહિમાના મુકુટ”ના પાંચ લોકોનો વિરોધાભાસ એવા દારૂ ડિયાઓ સાથે દર્શાવવામાં આવે છે, જેઓ અહંકારના “મુકુટ”ને ધારે છે. હબક્કુલ 2:17-18 નું “દર્શન”, જેને “પાટિયાઓ” પર લખીને સપાટ કરવાનું હતું, એ એક્ઝેન્ટિઝમના

આધારભૂત સત્ યોની ઐતિહાસિક સાક્ષીને દૃષ્ટિ અંતરૂપે જીવંત રીતે રજૂ કરે છે. હબ્બક્કૂની સાક્ષીમાં યોયેલની “અહંકાર” અથવા “મહિમા” જેવી બે શ્રેણીઓ એવી શ્રેણી તરીકે રજૂ થાય છે, જે—વિશ્વ આસ દ્વારા ધર્મી ઠેરવાયેલા છે અથવા જે—અહંકારમાં ઊંચા ઉઠાવવામાં આવ્યા છે. બીજા અધ્યાયની યોથી કલમ આ બે શ્રેણીઓને સંબોધે છે, અને તેઓ ફરીસી તથા જકાત વસૂલનારના પ્રયત્નિત દૃષ્ટિ અંતરૂપે સમકક્ષ છે. જકાત વસૂલનાર ધર્મી ઠરીને પોતાના ઘેર ગયો, અને ફરીસીનો “પ્રાણ” “સીધો” નથી, કારણ કે તે “ઉચ્ચકાયેલો” છે.

જો, તેની આત્મા જે ગર્વથી ઊંચી ઉઠે છે તે તેમાં સીધી નથી; પરંતુ ધર્મી પોતાના વિશ્વાસથી જીવશે.
હબ્બક્કૂક 2:4.

આગામી વચનમાં હબ્બક્કૂક જે વર્ગના હૃદયો ગર્વથી ઊંચા ઉઠેલા છે તેને મધ્ય તરીકે ઓળખાવે છે, આ રીતે યશાયા અને હબ્બક્કૂકના મધ્યપોને “ગર્વ” સાથે જોડે છે.

હા, વધુમાં, કારણ કે તે દ્રાક્ષારસથી અતિક્રમણ કરે છે, તે અહંકારી મનુષ્ય છે; તે પોતાના ઘરમાં સ્થિર રહેતો નથી; તે પોતાની ઇચ્છાને પાતાળ જેવી વિશાળ કરે છે, અને મૃત્યુ સમાન છે, અને તૃષ્ણ થઈ શકતો નથી; પરંતુ તે પોતાની પાસે સર્વ જાતિઓને એકત્ર કરે છે, અને બધા લોકોના સમૂહોને પોતાની પાસે ભેગા કરે છે. હબ્બક્કૂક 2:5.

આ બાબત યાદ રાખવા યોગ્ય છે કે હબ્બક્કૂકનાં આ વચનો માત્ર મિલરાઇટ ઇતિહાસમાં જ પૂર્ણ થયા નહોતા, પરંતુ તેમનું પૂર્ણ થવું એવન વ્હાઇટ તથા એડ્વર્ડ્સ-ટવાદના પ્રારંભિક અગ્રગામીઓ બંને માટે એક સામાન્ય વિષય હતું. મિલરાઇટ ઇતિહાસના યોથા વચનમાં દર્શાવવામાં આવેલા વિશ્વાસ દ્વારા ન્યાયી ઠરાવવામાં આવેલાં તેઓ જ હતા જેઓ પ્રથમ નિરાશાના સંકટમાં સ્થિર રહ્યા; અને આ સંકટે વિલંબના સમય તથા બાબેલોનના પતનની જાહેરાત કરતી બીજા દૂતના સંદેશાના આગમન—બંનેને ચિહ્નિત કર્યા હતા. મિલરાઇટોએ તે પરીક્ષાત્મક ઇતિહાસની અંદર સમજી લીધું હતું કે પૂર્વ કરારપ્રજા, જે ઐતિહાસિક રીતે પ્રોટેસ્ટન્ટો રહી હતી, બાબેલોનની પુત્રીઓ બની ગઈ હતી. તે પ્રોટેસ્ટન્ટો એવા પ્રોટેસ્ટન્ટો હતા જેઓ સારદીસની ક્લીસિયા દ્વારા પ્રતિનિધિત કરવામાં આવ્યા છે, જે એક કરારપ્રજાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે; કેમ કે તેઓ પાસે “નામ” હતું—જે સ્વભાવ તથા કરારસંબંધ બંનેનું પ્રતીક છે—તથાપિ તેઓ મરણાવસ્થા પામેલા હતા.

અને સારદીસની મંડળીના દૂતને લખ્યું: જેની પાસે ઈશ્વરના સાત આત્માઓ અને સાત તારાઓ છે, તે આ વાતો કહે છે: હું તારાં કાર્યો જાણું છું; કે તારે જીવતો હોવાની નામના છે, છતાં તું મરેલો છે.
પ્રકટીકરણ 3:1.

૧૮ એપ્રિલે આરંભેલી અને ત્યારબાદ ૨૨ ઓક્ટોબરે પૂર્ણ થયેલી ૧૮૪૪ની પરીક્ષાની પ્રક્રિયામાં—જેઓ આ પરીક્ષાની પ્રક્રિયામાં નિષ્ફળ ગયા, તેઓ ગર્વમાં ઊંચા ઉઠાડવામાં આવ્યા; અને જો આપણે માત્ર પાંચમી કલમ પછીની કલમો વાંચીએ, તો માનવીય ગર્વનું લક્ષણ ત્યાં પાપલ દંભ અને આત્મોત્કર્ષના દૃષ્ટાંત દ્વારા સ્પષ્ટરૂપે દર્શાવવામાં આવ્યું છે. તેનો અંત વીસમી કલમમાં થાય છે, જ્યાં આ ઘોષણા કરવામાં આવે છે કે પ્રભુ પોતાના પવિત્ર મંદિરમાં છે; સર્વ પૃથ્વી તેમની સમક્ષ મૌન રહે.

પરંતુ યહોવા પોતાના પવિત્ર મંદિરમાં છે; તેની સમક્ષ સર્વ પૃથ્વી મૌન પાળે. હબ્બક્કૂક 2:20.

હબ્બક્કૂકના બીજા અધ્યાયની બીજી કલમ 19 એપ્રિલ, 1844 ની પ્રથમ નિરાશાને ઓળખાવે છે, અને અધ્યાય વીસમી કલમે સમાપ્ત થાય છે, જે સ્પષ્ટ રીતે 22 ઓક્ટોબર, 1844 ને ચિહ્નિત કરે છે, જ્યારે પ્રભુ અયાનક પોતાના મંદિરમાં આવ્યા.

22 ઓક્ટોબર, 1844ના દિવસે ચાર આગમનો (પંક્તિ પર પંક્તિ)

“દાનિયેલ 8:14 માં દર્શાવવામાં આવેલ મુજબ પવિત્ર સ્થાનના શુદ્ધિ કરણ માટે ખ્રિસ્તનો આપણા મહાયાજક તરીકે પરમપવિત્ર સ્થાને આવવો; અને દાનિયેલ 7:13 માં રજૂ કરવામાં આવેલ મુજબ મનુષ્યપુત્ર નો પ્રાચીન દિવસોના સમક્ષ આવવો; તથા માલાખી દ્વારા પૂર્વકથિત પ્રમાણે પ્રભુનો પોતાના મંદિરમાં આવવો—આ બધું જ એક જ ઘટનાના વર્ણનો છે; અને આ જ ઘટના મથિ 25 માં દસ કન્યાઓના દુષ્ટાંતમાં ખ્રિસ્ત દ્વારા વર્ણવાયેલ વરરાજાના લગ્ન માં આવવાથી પણ પ્રતિનિધિત થાય છે.”
ધર્મગ્રંથ કોન્ટ્રોવર્સી, 426.

ત્રીજો અને ચોથો વચન તે બે વર્ગોની ઓળખ આપે છે, જે બીજા વચનથી લઈને વીસમા વચન સુધીની પરીક્ષણ પ્રક્રિયામાં ઉત્પન્ન થાય છે—અર્થાત્ 19 એપ્રિલ, 1844થી 22 ઓક્ટોબર, 1844 સુધીની પરીક્ષણ પ્રક્રિયામાં. ચોથા વચનથી લઈને ઓગણીસમો વચન સુધી પાપલ સત્તાને સંબોધવામાં આવે છે, યૌદમા વચનનો અપવાદ રાખીને, જે 9/11 પર પ્રકાશિતવાક્ય અધ્યાય અઢારના દૂતના અવતરણ પછી અનુસરતા ઇતિહાસને સંબોધે છે.

કારણ કે પૃથ્વી યહોવાના મહિમાના જ્ઞાનથી તેવી રીતે પરિપૂર્ણ થશે, જેમ જળો સમુદ્રને ઢાંકી લે છે.
હબક્કૂક 2:14.

મિલેરાઇટ ઇતિહાસમાં બીજા દૂતની પરીક્ષણ પ્રક્રિયામાં ઉપાસકોના બે વર્ગો વિકસિત થયા અને ત્યારબાદ 22 ઓક્ટોબર, 1844 ના સંકટસમયે પ્રગટ થયા. આ અવતરણમાં દુષ્ટનો સ્વભાવ પાપસીનો સ્વભાવ છે, અને તે પરીક્ષણકાળમાં વિશ્વાસુ મિલેરાઇટો બીજા દૂતના સંદેશ સાથે સુસંગત રીતે આ ઘોષણા કરવા આવ્યા કે મિલેરાઇટ સંદેશના તેમના અસ્વીકાર દ્વારા પ્રોટેસ્ટન્ટ ચર્ચ રોમની પુત્રીઓ બની ગઈ હતી. 19 એપ્રિલે આરંભ પામી અને 22 ઓક્ટોબરે સમાપ્ત થયેલા સમયગાળા વચ્ચે ઉદ્ભવેલ વિવાદ એ સ્થાન છે, જ્યાં સ્વભાવ તો બેલશાજ્ઝર જેમ બાબેલના દ્રાક્ષારસનો ગર્વિત પાન કરનાર તરીકે પ્રગટ થાય છે, અથવા દાનિયેલ જેમ બેલશાજ્ઝર સમક્ષ પોતાના વિશ્વાસ દ્વારા ધર્મી ઠરાવવામાં આવેલ એવા કોઈના સ્વરૂપે. તે વિવાદ એ છે જ્યાં તે નાટ્યપ્રસંગ વિકસે છે, જે ત્રીજા દૂતના સંદેશ સાથે સંકળાયેલ અનંતકાળીન વાસ્તવિકતાઓ તરફ જગતને જાગૃત કરે છે. મદિરાપાન કરનાર અને ધર્મી ઠરાવવામાં આવેલ એવા વ્યક્તિની પૃષ્ઠભૂમિ એ તર્કના સંદર્ભમાં સ્થાન પામે છે કે જગત આ મુદ્દાઓ વિષે કેવી રીતે પ્રકાશિત થાય છે, “કારણ કે પૃથ્વી યહોવાની મહિમાના જ્ઞાનથી એવી ભરાઈ જશે, જેમ પાણી સમુદ્રને ઢાંકે છે.” તે પ્રકાશન 9/11થી શરૂ થયું.

હબક્કૂકના બીજા અધ્યાયમાં પ્રતિનિધિત્વ પામેલા ઇતિહાસના સમાપ્તિએ, 22 ઓક્ટોબર, 1844ના દિવસે, પ્રભુ અયાનક પોતાના મંદિરમાં આવ્યા. તેમણે એવું દાનિયેલ આઠના યૌદમા વચનમાં પલ્મોની તરીકે રજૂ કરેલી ભવિષ્યવાણીની પૂર્ણતામાં કર્યું.

પાલ્મોની

બાઇબલીય પંચાંગના સાતમા મહિનાના દસમ દિવસે, જે 1844માં દસમા મહિનાના બાવીસમા દિવસે આવ્યો હતો, હબક્કૂક 2:20 પૂર્ણ થયું, અને ખ્રિસ્તના સ્વર્ગસ્થ પવિત્રસ્થાનમાં કાર્યમાં આવેલા વ્યવસ્થાકીય ફેરફારને ઓળખાવતા ‘અધ્યાય અને પદ’માં પ્રતીકાત્મક સંખ્યા “220” જોવામાં આવી શકે છે. એક લાખ યુમ્માલીસ હજારની એક ભવિષ્યવાણીય લાક્ષણિકતા એ છે કે તેઓ જ્યાં જ્યાં મેષશિશુ જાય છે ત્યાં ત્યાં તેના અનુસરણ કરનારાઓ છે. ખ્રિસ્તને અનુસરવાનો અર્થ છે કે તેના વચનમાં તેનું અનુસરણ કરવું.

તેમના વચનમાં, “220” સંખ્યા પ્રતીકાત્મક રીતે દૈવત્વ અને માનવત્વ વના સંયોજનનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને ખ્રિસ્ત તે એ જ તારીખે આરંભેલું કાર્ય તો તેમના દૈવત્વ વને માનવત્વ સાથે સંયોજિત કરવાનો જ કાર્ય હતો. 1844માં દસમા મહિનાના બાવીસમા દિવસે, અથવા પ્રતીકાત્મક રીતે બાવીસ ગુણ થયેલ દસ બરાબર “220” (22 X 10 = 220), અથવા તમે એમ કહી શકો કે, એ જ તારીખે જે પ્રતીકાત્મક રીતે “220” ને

સમકક્ષ છે, ખ્રિસ્ત જ્યારે તપાસણીય ન્યાયની શરૂઆત કરવા માટે પવિત્ર સ્થાનમાંથી પરમપવિત્ર સ્થાન પ્રવેશ્યા, ત્યારે હબક્કુક "2:20" પૂર્ણ થયું.

પાલ્મોની, અદ્ભુત સંખ્યા, એ 'પ્રશ્ન અને ઉત્તર'ની અંદર સ્થિત છે, જે એડવેન્ટિઝમનો કેન્દ્રીય સ્તંભ છે, અને મોટા ભાગના એડવેન્ટિસ્ટો આ સત્યથી સંપૂર્ણપણે અજાણ છે.

"અન્ય તમામથી વધીને જે શાસ્ત્રવચન એક્ટ્રેન્ટ વિશ્વાસનો આધાર તથા કેન્દ્રીય સ્તંભ બંને રહ્યું હતું, તે આ ઘોષણા હતી: 'બે હજાર ત્રણસો દિવસ સુધી; પછી પવિત્રસ્થાન શુદ્ધ કરવામાં આવશે.' [Daniel 8:14.]” The Great Controversy, 409.

દાનિયેલ અધ્યાય આઠની તેરમી અને ચૌદમી કલમો તેરમી કલમમાં આવેલા એક પ્રશ્નને દર્શાવે છે, જેના અનુસરણમાં ચૌદમી કલમમાં તેનો ઉત્તર આપવામાં આવ્યો છે. હિબ્રુ શબ્દ Palmoni નો તેરમી કલમમાં "that certain saint" તરીકે અનુવાદ કરવામાં આવ્યો છે, અને ખ્રિસ્તનું તે વિશિષ્ટ નામ "અદ્ભુત ગણનાર" અથવા "રહસ્યોનો ગણનાર" એવો અર્થ ધરાવે છે.

જ્યારે એલન વાઇટ એ ઓળખાવે છે કે ચૌદમો શ્લોક એડવેન્ટવાદનો કેન્દ્રીય સ્તંભ અને પાયો છે, ત્યારે તે આ બે શ્લોકોના પ્રશ્ન અને ઉત્તરમાં દેવી ભાર મૂકે છે, જે આ માંગ કરે છે કે અદ્ભુત સંખ્યાકાર તરીકે ખ્રિસ્ત જ મુખ્ય સંદર્ભબિંદુ હોવો જોઈએ. સિસ્ટર વાઇટે વારંવાર એ બાબત પર ભાર મૂક્યો હતો કે કોઈપણ અવતરણના કેન્દ્રીય સત્ય તરીકે ખ્રિસ્તને જોવો જોઈએ, અને તેરમા અને ચૌદમા શ્લોકોમાં ખ્રિસ્તનો સીધો પ્રકટાવ છે—"that certain saint,"—જે પાલ્મોની છે.

જ્યારે એક્ટ્રેન્ટિઝમે 1863માં લેવિટિકસ છવીસના "સાત કાળ"ને નકારી કાઢ્યા, ત્યારે તેમણે પાલ્મોની તરફ પોતાની આંખો બંધ કરી દીધી, કારણ કે પ્રશ્ન અને જવાબની ભવિષ્યવાણીાત્મક રચના મૂસાના "સાત કાળ" અને દાનિયેલના "બે હજાર ત્રણસો દિવસો" વચ્ચેના સંબંધ પર આધારિત છે. મૂસાના "સાત કાળ," અથવા બે હજાર પાંચસો વીસ વર્ષ, અને દાનિયેલના "બે હજાર ત્રણસો સાંજો અને સવારો," અથવા બે હજાર ત્રણસો વર્ષ, વચ્ચેનો ભવિષ્યવાણીાત્મક સંબંધ સમય દ્વારા સ્થાપિત થાય છે, જે સંખ્યાઓ દ્વારા પ્રતિનિધિત થાય છે; અને અદ્ભુત સંખ્યાગણક એ પ્રશ્ન અને જવાબના અચૂક મધ્યભાગમાં છે, જે એક્ટ્રેન્ટિઝમનો કેન્દ્રીય સ્તંભ છે. જેઓએ કદાચ જોસેફસના લેખનો વાંચ્યા હશે તેઓને ઈશ્વરે સર્જેલી બે વિશેષ બાબતોની ઓળખ કરાવતા તેના તર્કસંગત દલીલો યાદ હોઈ શકે. તેમાંની એક હિબ્રૂ ભાષા હતી અને બીજી માપી શકાય એવો સમય, જે અનુક્રમે ગણિતની આવશ્યકતા ઉભી કરે છે.

તેરમી કલમ પૂછે છે, "કેટલો સમય?" આ કલમ "ક્યારે" એવું નથી પૂછતી; તે "કેટલો સમય?" એવું પૂછે છે. પ્રશ્ન અવધિ વિષે છે (કેટલો સમય?) કે સમયના કોઈ નિશ્ચિત બિંદુ વિષે છે (ક્યારે?)—તેનું યોગ્ય રીતે નિર્ધારણ કરવું સાચી સમજ માટે અનિવાર્ય છે. ચૌદમી કલમમાં પ્રશ્નનો ઉત્તર અથવા તો સમયના કોઈ નિશ્ચિત બિંદુને દર્શાવે છે, અથવા સમયગાળાને દર્શાવે છે, અને શક્ય છે કે બંનેને પણ; પરંતુ ઉત્તર જે કંઈ હોય, તેને તેરમી કલમના પ્રશ્નના સંદર્ભમાં જ સ્થાપિત કરવો આવશ્યક છે. વચનને યોગ્ય રીતે વિભાજિત કરવું, અથવા એવું કહીએ તો, ચૌદમી કલમના ઉત્તરનું યોગ્ય રીતે અવલોકન કરવું—તે માટે પ્રશ્નના સંદર્ભની યોગ્ય સમજ જરૂરી છે. શું તે "ક્યારે" છે કે "પછી"?

એફ. ઇમના મધ્ય પાનીઓ અરુપે રીતે શીખવે છે કે ચૌદમો શ્લોક સમયના કોઈ નિશ્ચિત બિંદુને દર્શાવે છે, જેને તેઓ 22 ઓક્ટોબર, 1844 તરીકે ઓળખાવે છે; અને જ્યારે તેઓ એમ કરે છે ત્યારે તેઓ સંભવતઃ અમે હમણાં જ The Great Controversy માંથી ઉદ્ધૃત કર્યો તે અંશનો ઉલ્લેખ કરતા હોય, પરંતુ દેવનું વચન ક્યારેય બદલાતું નથી અને તે ક્યારેય નિષ્ફળ થતું નથી. "કેટલો સમય" નો પ્રશ્ન સમયના કોઈ બિંદુને નહિ, પરંતુ અવધિને દર્શાવે છે. 22 ઓક્ટોબર, 1844 એ તપાસણી ન્યાયના સમયગાળાની શરૂઆત કરી, અને તે કાર્ય સાથે સંકળાયેલા સત્ત્વો સનાતન સુસમાચારનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે અને માત્ર તેની શરૂઆત

થયેલી તારીખ કરતાં ઘણાં વધુ મહત્ વપૂર્ણ છે.

હિબ્રુ વ્યાકરણ સ્પષ્ટ છે, અને એ જ સમાન અર્થ કિંગ જેમ્સ વર્ઝનમાં અનુવાદિત કરવામાં આવ્યો હતો. વ્યાકરણ માત્ર પ્રશ્નને અવધિના સંદર્ભમાં સ્પષ્ટપણે સ્થિત કરે છે એટલું જ નહીં, પરંતુ “કેટલા સમય સુધી” એવો પ્રશ્ન બાઇબલની ભવિષ્યવાણીનું એક પ્રતીક પણ છે. અનેક સાક્ષીઓના આધાર પર દર્શાવી શકાય છે કે “કેટલા સમય સુધી” એવો પ્રશ્ન, એક પ્રતીકરૂપે, 9/11ના ઇતિહાસથી લઈને રવિવારના કાયદા સુધીનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. પાલ્મોની અને યોએલ તરફ પાછા ફરીએ તે પહેલાં, અમે પ્રથમ “કેટલા સમય સુધી”ના આ પ્રતીકનો વિચાર કરીશું.

કેટલો સમય? યશાયા છઠ્ઠો અધ્યાય

યશાયા અધ્યાય છ, વચન ત્રણમાં દેવદૂતોએ જણાવ્યું છે કે પૃથ્વી દેવની મહિમાથી પરિપૂર્ણ છે.

અને એકે બીજાને પોકારીને કહ્યું, પવિત્ર, પવિત્ર, પવિત્ર, સૈન્યોના યહોવા છે; આખી પૃથ્વી તેમની મહિમાથી પરિપૂર્ણ છે. યશાયા 6:3.

સિસ્ટર વ્હાઇટ પ્રકાશિતવાક્ય અઢારના દેવદૂતના અવતરણને ત્રીજા વચનના દેવદૂતો સાથે જોડે છે.

“જ્યારે તેઓ [દૂતો] ભવિષ્યને જુએ છે કે સમગ્ર પૃથ્વી તેમની મહિમાથી ભરાઈ જશે, ત્યારે વિજયમય સ્તુતિગીત એકથી બીજા સુધી મધુર ગાનમાં પ્રતિધ્વનિત થાય છે: ‘પવિત્ર, પવિત્ર, પવિત્ર, સેનાઓના પ્રભુ છે.’” Review and Herald, December 22, 1896.

યશાયાહ 9/11 પર છે, અને તે પૂછે છે, “કેટલા સમય સુધી” તેને લાઓદિકેયી પ્રજાને 9/11નો સંદેશ રજૂ કરવો પડશે, જે જોવા કે સાંભળવા ઇચ્છતી નથી. તેને કહેવામાં આવે છે કે શહેરો વિખંડિત થઈ જાય ત્યાં સુધી તેને ધીરજપૂર્વક અડગ રહેવું જોઈએ; અને શહેરોની વિનાશ, જે રવિવારના કાયદા સમયે શરૂ થાય છે, ત્યારે જ્યારે રાષ્ટ્રીય ધર્મત્યાગ પછી રાષ્ટ્રીય વિનાશ આવે છે.

ત્યારે મેં કહ્યું, હે પ્રભુ, ક્યાં સુધી? અને તેમણે ઉત્તર આપ્યો, જ્યાં સુધી નગરો નિવાસી વિના ઉજાડ ન થઈ જાય, અને ઘરો મનુષ્ય વિના ન રહી જાય, અને દેશ સંપૂર્ણપણે નિર્જન ન થઈ જાય; અને યહોવાએ મનુષ્યોને બહુ દૂર હાંકી નાંખ્યા હોય, અને દેશના મધ્યમાં મહાન ત્યાગ ન થયો હોય. છતાં તેમાં દસમો ભાગ રહેશે, અને તે ફરી આવશે, અને ભક્ષાઈ જશે; જેમ તેલવૃક્ષ અને બલૂતવૃક્ષ, જેમનાં પાંદડાં પડી જાય ત્યારે પણ તેમનો મૂળરસ તેમાં રહે છે; તેમ પવિત્ર વંશ તેનો મૂળરસ રહેશે. યશાયા 6:11-13.

9/11 સમયે, જ્યારે પૃથ્વી દેવના મહિમાથી પ્રકાશિત થઈ હતી, ત્યારે યશાયા અંતિમ વરસાદનો સંદેશ રજૂ કરવા માટે અભિષિક્ત થાય છે, અને તે પૂછે છે: “કેટલા સમય સુધી” તેને 9/11નો સંદેશ એવા લોકોને રજૂ કરવો છે જેઓના હૃદયો સ્થૂલ થયા છે? તેનો ઉત્તર છે: “જ્યાં સુધી” રવિવારનો કાયદો ન આવે, જ્યારે “દેશના મધ્યમાં એક મહાન ત્યાગ” થશે. આ “મહાન ત્યાગ” લાઓદિકેયી એડવેન્ટિઝમ દ્વારા સિદ્ધ થાય છે, જેને યશાયા બાવીસમા અધ્યાયમાં શેખના તરીકે પ્રતિનિધિત્વ કરે છે.

જોયે, પ્રભુ તને પ્રબળ બંદીવાસમાં લઈ જશે, અને નિશ્ચયે તને ઢાંકી દેશે. તે નિશ્ચયે તને જોરથી વાળી ને મોટા દેશમાં ગોળની જેમ ફેંકી દેશે; ત્યાં તું મરી જશ, અને ત્યાં તારી મહિમાનાં રથો તારાં સ્વામીના ઘરના અપમાનરૂપ થશે. અને હું તને તારા સ્થાન પરથી હાંકી કાઢીશ, અને તારી પદવી પરથી તે તને નીચે ખેંચી પાડશે. યશાયા 22:17-19.

લાઓદિકીયન એડવેન્ટિઝમ રવિવારના કાયદા સમયે સત્યનો ત્યાગ કરે છે અને ત્યાં “ઉથલાવી નાખવામાં” આવે છે, જેમ દાનિયેલ અધ્યાય અગિયાર, કલમ એકતાલીસમાં દર્શાવવામાં આવ્યું છે.

તે મહિમામય દેશમાં પણ પ્રવેશ કરશે, અને ઘણા દેશો ઊથલાવી નાખવામાં આવશે; પરંતુ આ લોકો તેની હાથેમાંથી બચી જશે, એટલે કે એદોમ, મોઆબ, અને અમ્મોનના સંતાનોમાંના મુખ્ય લોકો. દાનિયેલ 11:41.

જ્યારે યશાયા પૂછે છે, “કેટલા સમય સુધી,” ત્યારે તેને કહેવામાં આવે છે કે સંદેશને એડવેન્ટિઝમ સમક્ષ રવિવારના કાયદા સુધી સતત રજૂ કરવો, જ્યારે દાનિયેલ અગિયાર અધ્યાયના એકતાલીસમા વચનના “ઘણા” “ઉથલાવી નાખવામાં” આવશે, જ્યારે તેઓ શનિવાર અને દેવનો ત્યાગ કરશે. ત્યારબાદ તેઓ પ્રભુના મુખમાંથી ઉગળી નાખવામાં આવશે, જેમ પ્રકટીકરણના પુસ્તકમાં દર્શાવવામાં આવ્યું છે, જ્યાં બાઇબલના બધા પુસ્તકો મળે છે અને સમાપ્ત થાય છે, અને જ્યાં યશાયા બાવીસમાં શેબ્બાને “જોરથી” “મોટા દેશમાં ગોળાની જેમ” ફેંકી દેવામાં આવે છે, કારણ કે તેઓ “દૂર” “હટાવી” દેવામાં આવે છે.

તે સમયગાળામાં અવશેષ, જેને “દસમો ભાગ” (જે દશાંશ છે) તરીકે રજૂ કરવામાં આવ્યો છે, “પાછા ફરશે”; અને તે જ અવતરણમાં તેમની તુલના એવા વૃક્ષો સાથે કરવામાં આવી છે, જેમની પાંદડીઓ ઝરી પડ્યા પછી પણ તેમાં “સાર” બાકી રહે છે. ભવિષ્યવાણીના પ્રતીકવાદમાં “પાંદડીઓ” બહારથી કરાતી ધાર્મિક કબૂલાતનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. જ્યારે એડવેન્ટિઝમ રવિવારના કાયદા સુધી પહોંચશે અને દેવના શનિવારના દિવસના સ્થાને સમાહના પ્રથમ દિવસને સ્વીકારશે, ત્યારે તેઓ પોતાની “કબૂલાત”ના પાંદડાં ઝરી પાડી દેશે અને હવે દેવના સાતમા દિવસના શનિવારને જાળવી રાખવાનો દાવો કરશે નહીં.

“અંજીરના વૃક્ષને આપેલો શાપ એક ક્રિયાત્મક દૃષ્ટાંત હતો. ખ્રિસ્તના સન્મુખ જ પોતાની દેખાવડી પાંદડીઓનું ગર્વથી પ્રદર્શન કરતું તે બાંઝ વૃક્ષ યહૂદી જાતિનું પ્રતીક હતું. ત્રાણકર્તા પોતાના શિષ્યો સમક્ષ ઇઝરાયેલના વિનાશનું કારણ અને તેની નિશ્ચિતતા સ્પષ્ટ કરવા ઇચ્છતા હતા. આ હેતુસર તેમણે તે વૃક્ષને નૈતિક ગુણોથી યુક્ત કર્યું અને તેને દૈવી સત્યનો પ્રવક્તા બનાવ્યો. યહૂદીઓ અન્ય સર્વ જાતિઓથી અલગ ઊભા રહી દેવ પ્રત્યેની નિષ્ઠાનો દાવો કરતા હતા. તેઓને દેવ તરફથી વિશેષ અનુગ્રહ મળ્યો હતો, અને તેઓ અન્ય દરેક પ્રજાથી વધુ ધર્મિક હોવાનો દાવો કરતા હતા. પરંતુ તેઓ જગતપ્રેમ અને લાભલોભુપતાથી ભ્રષ્ટ થઈ ગયા હતા. તેઓ પોતાના જ્ઞાનનો ગર્વ કરતા હતા, પરંતુ તેઓ દેવની આવશ્યકતાઓથી અજાણ હતા અને કપટથી પરિપૂર્ણ હતા. તે બાંઝ વૃક્ષની જેમ, તેઓ પોતાની દેખાવડી શાખાઓ ઊંચે સુધી પાથરતા હતા, દેખાવમાં સઘન અને આંખને મોહક, પરંતુ તેઓ “પાંદડાં સિવાય કશી ઉપજ” આપતા નહોતા. યહૂદી ધર્મ—તેના ભવ્ય મંદિર સાથે, તેના પવિત્ર વેદીઓ સાથે, તેની મુકુટધારી યાજ્ઞકવર્ગ સાથે અને તેની ગૌરવશાળી વિધિઓ સાથે—નિશ્ચયે બાહ્ય દેખાવમાં મનોહર હતો, પરંતુ નમ્રતા, પ્રેમ અને પરોપકાર તેમાં અછતા હતા.”

“અંજીરના બગીચાના બધા વૃક્ષો ફળવિહોળા હતા; પરંતુ પાંદડાવિહોળાં વૃક્ષોએ કોઈ અપેક્ષા જગાવી નહોતી, અને કોઈ નિરાશા પણ પેદા કરી નહોતી. આ વૃક્ષો દ્વારા અન્યજાતિઓનું પ્રતિનિધિત્વ કરવામાં આવ્યું હતું, તેઓ ભક્તિમાં યહૂદીઓ જેટલાં જ નિર્ધન હતા; પરંતુ તેમણે ઈશ્વરની સેવા કરવાનો દાવો કર્યો નહોતો. તેમણે સદ્ગુણના ગર્વભર્યા દંભ કર્યા નહોતા. તેઓ ઈશ્વરના કાર્યો અને માર્ગો વિષે અંધ હતા. તેમની માટે અંજીરોનો સમય હજી આવ્યો નહોતો. તેઓ હજી એ દિવસની રાહ જોઈ રહ્યા હતા, જે તેમને પ્રકાશ અને આશા લાવવાનો હતો. યહૂદીઓએ, જેમણે ઈશ્વર પાસેથી વધુ મહાન આશીર્વાદો પ્રાપ્ત કર્યા હતા, આ દાનોના દુરુપયોગ માટે જવાબદાર ઠેરવાયા હતા. જેમ વિશેષાધિકારોનો તેઓ ગર્વ કરતા હતા, તે જ માત્ર તેમની દોષિતતામાં વધારો કરતા હતા.” The Desire of Ages, 582, 583.

રવિવારના કાયદા સમયે, દેવના કરારના લોકો હોવાનો લાઉદીકેયન એડવેન્ટિઝમનો દાવો અદ્દા ૨૫ થઈ જાય છે, કારણ કે તેઓ મૂત્ત યુના કરારની છાપ સ્વીકારી લે છે અને જીવનના કરારની મુદ્દાને અસ્વીકાર કરે છે. ત્યારબાદ તેઓ પોતાના દાવાના પાંદડા ઉતારી નાખે છે, અને જે દૈનિક યમાન થાય છે તે યશાયા દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામેલો એક અવશેષ છે, જેણે 9/11 સમયે “જૂના માર્ગો” તરફ “પાછા ફર્યા”, ત્યારપછી જ્યારે

તેમણે (યશાયાએ) પોતાના ભ્રષ્ટ્ર થયેલા અનુભવને ઓળખી ચોક્કસ યારે ધૂળમાં નમ્ર કરવામાં આવ્યા, અને તે પછી વેદી પરથી લેવામાં આવેલા એક અગ્નિ કોયલાથી શુદ્ધ કરવામાં આવ્યા. સિરુ ૨૨:૮ હાઇટ અમને જણાવે છે કે વેદી પરથી લેવામાં આવેલો અગ્નિ કોયલો શુદ્ધ કરવાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, પરંતુ શુદ્ધ કરવા તો માત્ર એટલું જ છે જે તે અગ્નિ કોયલો યશાયાના હોઠોને સ્પર્શી ચોક્કસ યારે સંપન્ન થાય છે.

“જીવતો અંગારો શુદ્ધિકરણનું પ્રતીક છે. જો તે હોઠોને સ્પર્શે, તો તેમાંથી કોઈ અશુદ્ધ શબ્દ બહાર નહીં આવે. જીવતો અંગારો પ્રભુના સેવકોના પ્રયત્નોની શક્તિસામર્થ્યનું પણ પ્રતીક છે.” Review and Herald, October 16, 1888.

અંતિમ દિવસોમાં પૃથ્વી પર ફેંકવામાં આવતા વેદીના “અંગારા” એ જ પ્રકટીકરણના આઠમા અધ્યાયની પ્રથમ પાંચ વાણીઓમાં સાતમી અને અંતિમ મુદ્રા ખોલવામાં આવે ત્યારે પૃથ્વી પર ફેંકાયેલા અંગારા છે. યશાયા, અને તેથી એક લાખ યુમાલીસ હજાર, તેમના હોઠોને અંગારાનો સ્પર્શ થવાથી શુદ્ધ કરવામાં આવે છે, પરંતુ “અંગારો” એક સંદેશ છે. જ્યારે તેઓ દૂતના હાથમાંથી પુસ્તક લે છે અને તેને ખાય છે, ત્યારે તે તેમના હોઠોને સ્પર્શે છે.

તેમને તારા સત્ય દ્વારા પવિત્ર કર; તારો શબ્દ સત્ય છે. યોહાન ૧૭:૧૭.

જેઓ “પાછા ફરે” છે અને અવશેષ (શેષ) બની જાય છે તેઓને ઓક અને ટીલ વૃક્ષો તરીકે દર્શાવવામાં આવ્યા છે; અને જેમ ખ્રિસ્તે “વૃક્ષને નૈતિક ગુણોથી યુક્ત કર્યું હતું, અને તેને દૈવી સત્યનો વ્યાખ્યાતા બનાવ્યો હતો,” તેમ યશાયાના વૃક્ષોમાં “પદાર્થ” દ્વારા દર્શાવાયેલ “નૈતિક ગુણ” તેમની અંદર રહેલો છે. પદાર્થ વૃક્ષો સાથે રહે છે, ત્યારે પણ જ્યારે ફક્ત દાવાપૂર્વકના પાંદડા રહેલા લોકો દૂર ફેંકી દેવામાં આવે છે. “પવિત્ર બીજ” એ “પદાર્થ” છે, અને ખ્રિસ્ત ભવિષ્યવાણીનું “પવિત્ર બીજ” છે. જે વૃક્ષો અવશેષ તરીકે દર્શાવવામાં આવ્યા છે, અને યશાયા પોતે છઠ્ઠા અધ્યાયમાં, મનુષ્યોનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને તેથી માનવજાતનું; અને પવિત્ર બીજ દેવત્વનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. આ રીતે, યશાયા છઠ્ઠા અધ્યાય ૯/૧૧ થી રવિવારના કાનૂન સુધી એક્ઝેન્ટિઝમના શુદ્ધિકરણની ઓળખ કરે છે, અને યશાયા જે વિગતો તે ભવિષ્યવાણીના ઇતિહાસમાં ઉમેરે છે તે સર્વ તેની “કેટલો સમય” એવી પૂછપરછ દ્વારા દર્શાવવામાં આવી છે. યશાયા માટે “કેટલો સમય” નો ઉત્તર ૯/૧૧ થી રવિવારના કાનૂન સુધીનો હતો.

કેટલા સમય સુધી? ૧૮૪૦–૧૮૪૪

૧૧ ઓગસ્ટ, ૧૮૪૦ એ ૯/૧૧નું પ્રતિકરૂપ હતું, અને ૧૧ ઓગસ્ટ, ૧૮૪૦ થી ૨૨ ઓક્ટોબર, ૧૮૪૪ સુધીના ભવિષ્યવાણીય ઇતિહાસમાં એલિયાહ અને ઈઝેબેલના ભવિષ્યવક્તાઓ વચ્ચે કર્મેલ પર્વતનું યુદ્ધ થયું. અંતે બાબલના ભવિષ્યવક્તાઓ ખોટા ભવિષ્યવક્તા હોવાનું સાબિત થયું અને એલિયાહ દ્વારા તેમનો વધ કરવામાં આવ્યો, પરંતુ આ મુકાબલાના એકદમ આરંભે એલિયાહે આ પ્રશ્ન પૂછ્યો: “કેટલા સમય સુધી” તમે બે મત વચ્ચે લટકતાં રહેશો?

અને એલિયાહે સર્વ પ્રજાજનોની નજીક આવીને કહ્યું, “તમે બે મતો વચ્ચે કેટલો સમય સુધી લયકતાં રહેશો? જો યહોવા જ દેવ હોય, તો તેની પાછળ ચાલો; પરંતુ જો બાઅલ હોય, તો તેની પાછળ ચાલો.” અને પ્રજાએ તેને એક શબ્દ પણ ઉત્તર આપ્યો નહીં. પછી એલિયાહે પ્રજાને કહ્યું, “હું, માત્ર હું જ, યહોવાનો પ્રભુવક્તા રહી ગયો છું; પરંતુ બાઅલના પ્રભુવક્તાઓ ચારસો પચાસ માણસો છે.” ૧ રાજાઓ ૧૮:૨૧, ૨૨.

એલિયાહ ૧૧ ઓગસ્ટ, ૧૮૪૦ પર છે; અને તે પેઢીને પૂછે છે કે મિલરાઇટ સંદેશ સત્ય છે કે ખોટો? જેમ યશાયા અધ્યાય ૬ હતો તેમ, આ લાઓદિકિયા માટેનો બીજો સંદેશ છે.

“વિલિયમ મિલરે પ્ર ચાર કરેલા સત્ યને સ્વીકારવા હજા રો લોકોને દોરવામાં આવી, અને સંદેશ જાહેર કરવા માટે એલિયાહની આત્મિક અને શક્તિ માં દેવના સેવકો ઊભા કરવામાં આવ્યા. ઈસુના અગ્ર દૂત યોહાનની જેમ, આ ગૌરવપૂર્ણ સંદેશનો પ્ર ચાર કરનારાઓએ વૃક્ષના મૂળ પર કુહાડી મૂકવા અને મનુષ્યોને પર તાવા લાયક ફળો લાવવા માટે બોલાવવા પોતાને બાધ ય અનુભવ્યા. તેમની સાક્ષી થયો ને જા ગૃત કરવા અને તેમને પ્ર બળ રીતે અસર કરવા તથા તેમનો સાચો સ્વભાવ પ્ર ગટ કરવા માટે યોગ્ય હતી. અને જ્યારે આવનારા કોપથી ભાગી જવાની એ ગંભીર ચેતવણી સંભળાવવામાં આવી, ત્યારે ચારેય સાથે જોડાયેલા ઘણાએ આ આરોગ્યદાયક સંદેશ સ્વીકાર્યો; તેમણે પોતાના પછાતપણાને જોયું, અને પર તાવાના કડવા આંસુઓ સાથે તથા આત્મિકાની ઊંડી વચ્ચે સાથે, દેવ સમક્ષ પોતાને નમ્ર કર્યા. અને જ્યારે દેવનો આત્મિક તેમના પર ઠર્યો, ત્યારે તેમણે આ ઘોષણા ઉચ્ચારવામાં સહાય કરી, ‘દેવનો ભય રાખો, અને તેને મહિમા આપો; કારણ કે તેના ન્યાયની ઘડી આવી પહોંચી છે.’” Early Writings, 233.

1840 થી 1844 ની પરીક્ષાત્મક ઇતિહાસમાં, જેમણે એલિયાહના સંદેશને નકાર્યો તે પ્રોટેસ્ટન્ટો રોમની દીકરીઓ બન્યા અને પ્રોટેસ્ટન્ટવાદનો મંતવ મિલરાઈટ એડવેન્ટિઝમને સમર્પણ કર્યો. યશાયા અને એલિયાહ સાથે, અમને બે સાક્ષીઓ મળે છે, જે આ હકીકતની સાક્ષી આપે છે કે “કેટલો સમય” એવો પ્રશ્ન તે ઇતિહાસનું પ્રતીક છે જે 9/11 થી શરૂ થાય છે અને સન્ડે કાયદા પર સમાપ્ત થાય છે. મિલરાઈટ ઇતિહાસમાં, 11 ઓગસ્ટ, 1840, 9/11 સાથે અનુરૂપ છે, અને 22 ઓક્ટોબર, 1844, સન્ડે કાયદા સાથે અનુરૂપ છે. જ્યારે અગ્નિ સ્વર્ગમાંથી ઉતરી આવ્યો અને એલિયાહની ભેટને ભસ્મ કરી દીધી, ત્યારે બાર પથ્થરો ભેટ સાથે સર્વે પ્રકાશિત થયા; આ રીતે એક લાખ યુમાલીસ હજારને ધ્વજરૂપે ચિહ્નિત કરવામાં આવ્યા, જે પ્રકાશિત પથ્થરો તરીકે પ્રતિનિધિત્વ પામે છે. ત્યારબાદ ખોટા ભવિષ્યવક્તાઓને એલિયાહ દ્વારા સંહારવામાં આવ્યા, જેમ સંયુક્ત રાજ્ય અમેરિકા, ખોટો ભવિષ્યવક્તા, સન્ડે કાયદા સમયે છઠ્ઠા રાજ્ય તરીકે સંહારવામાં આવે છે.

યશાયા ૬ ઈશ્વરના લોકોમાં 9/11થી લઈને રવિવારના કાયદા સુધીની પરીક્ષા, શુદ્ધીકરણ અને પવિત્રીકરણની પ્રક્રિયા પર ભાર મૂકે છે. એલિયાહ ઈશ્વરના લોકોની લાઓદિકીય વૃત્તિને સંબોધે છે, પરંતુ સાથે સાથે સચ્ચા અને ખોટા ભવિષ્યવક્તા વચ્ચેનો, અને તે અનુસંધાનમાં સચ્ચા અથવા ખોટા સંદેશ વચ્ચેનો પુરાવો પણ પ્રદાન કરે છે. આથી, 11 ઓગસ્ટ, 1840થી શરૂ થઈને 22 ઓક્ટોબર, 1844એ પૂર્ણ થતો, સાર્દીસના સમયગાળાના પ્રોટેસ્ટન્ટો પર એક ભવિષ્યવાણીય પરીક્ષણ લાવવામાં આવ્યું; અને જેમ કર્મેલ પર્વત પરની આગે બે વર્ગોમાં વિભાજન ઉત્પન્ન કર્યું, તેમ 1844માં પણ બે વર્ગો પ્રગટ થયા. આ પરીક્ષણ પ્રક્રિયામાંનો એક વર્ગ જલદી જ “ભૂતપૂર્વ” કરારના લોકો બનવાનો હતો, અને બીજો વર્ગ મિલરાઈટ એડવેન્ટિઝમ હતો, જેના સાથે ઈશ્વર 22 ઓક્ટોબર, 1844એ કરારમાં પ્રવેશ કરવાના હતા. પરીક્ષા અને વિભાજનનો આ સમયગાળો દ્રાક્ષાવાડીની વાર્તા છે, કારણ કે મિલરાઈટ એડવેન્ટિઝમ એ જ બિંદુએ સચ્ચા ભવિષ્યવક્તા તરીકે દર્શાવવામાં આવ્યું, જ્યાં સાર્દીયન પ્રોટેસ્ટન્ટિઝમ ધર્મત્યાગી પ્રોટેસ્ટન્ટિઝમ તરીકે પોતાની ભૂમિકા પૂર્ણ કરવા લાગ્યું. જેમ બઆલના ભવિષ્યવક્તાઓ ખોટા તરીકે ઉજાગર થયા હતા, તેમ જ ભૂતપૂર્વ કરારના લોકો પણ ઉજાગર થયા અને પછી મિલરાઈટોએ તેમને રોમની પુત્રી તરીકે ઓળખાવ્યા. કર્મેલ પર્વતની વાર્તા, અને મિલરાઈટોના સમયમાં તે ઇતિહાસની પરિપૂર્ણતા, યશાયા ૬ માટે બીજું સાક્ષ્ય પ્રદાન કરે છે કે “કેટલો સમય” એવો પ્રશ્ન 9/11થી લઈને રવિવારના કાયદા સુધીના સમયગાળાનું પ્રતીક છે.

“અબ્રાહામના, ઇસ્હાકના અને ઇઝરાયલના પ્રભુ દેવ,’ પ્રભુવક્તા વિનવ કરે છે, ‘આજે જાણી લેવાય કે તું જ ઇઝરાયલમાં દેવ છે, અને હું તારો સેવક છું, અને મેં આ બધી બાબતો તારાં વચન મુજબ કરી છે. હે પ્રભુ, મને ઉત્તર આપ, મને ઉત્તર આપ, જેથી આ પ્રજા જાણે કે તું જ પ્રભુ દેવ છે, અને તું જ તેમના હૃદયને ફરી પાછું ફેરવ્યું છે.”

“તેની ગંભીરતાથી દબાવનારી એવી એક નિશાન દતા સૌ ઉપર છવાયેલી છે. બઆલના યાજકો ભયથી ધ્રૂજે છે. પોતાના દોષથી સભાન થઈ, તેઓ તાત્કાલિક પ્રતિકારની અપેક્ષા રાખે છે.”

“એલિયાહની પ્રાર્થના પૂર્ણ થાય છે કે તરત જ અગ્નિની જ્વાળાઓ, તેજસ્વી વીજળીના ચમકારા જેવી, સ્વર્ગમાંથી ઊભી કરાયેલ વેદી પર ઊતરે છે; બલિદાનને ભસ્મ કરી નાખે છે, ખાડામાંનું પાણી યાટી જાય છે, અને વેદીના પથ્થરો સુધીને પણ ભસ્મ કરી નાખે છે. તે જ્વાળાની પ્રખર કાંતિ પર્વતને પ્રકાશિત કરે છે અને જનસમૂહની આંખોને ઝબૂકાવી નાખે છે. નીચેની ખીણોમાં, જ્યાં ઘણા લોકો ઉપર રહેલાં લોકોની હરકતોને ચિંતાભરી આતુરતાથી નિહાળી રહ્યા છે, ત્યાં અગ્નિનું અવતરણ સ્પષ્ટપણે જોવામાં આવે છે, અને આ દૃશ્ય જોઈ સર્વે આશ્ચર્યચકિત થઈ જાય છે. તે લાલ સમુદ્ર પાસે અગ્નિના તે સ્તંભને સમાન દેખાય છે, જેણે ઇઝરાયેલની સંતાનોને મિસરી સેનાથી અલગ કર્યા હતા.”

“પર્વત પરના લોકો અદૃશ્ય દેવની ભયભક્તિથી પ્રેરાઈ સાષ્ટાંગ પ્રણામ કરે છે. તેઓ સ્વર્ગથી મોકલાયેલ અગ્નિને વધુ જોતા રહેવાની હિંમત કરતાં નથી. તેમને ભય થાય છે કે તેઓ પોતે જ ભસ્મ થઈ જશે; અને, એલિયાહના દેવને તેમના પિતૃઓના દેવ તરીકે સ્વીકારવાનો, જેને તેઓ વફાદારી અર્પણ કરવી બાધ્ય છે, પોતાનો કર્તવ્ય છે એવી ખાતરી થતાં, તેઓ એકસ્વરે મળીને પોકારે છે, ‘યહોવા, એ જ દેવ છે; યહોવા, એ જ દેવ છે.’ આ પોકાર આશ્ચર્યજનક સ્પષ્ટતાથી સમગ્ર પર્વત ઉપર ગુંજી ઊઠે છે અને નીચેના સમતળ પ્રદેશમાં પ્રતિધ્વનિત થાય છે. અંતે ઇઝરાયેલ જાગૃત થાય છે, ભ્રમમુક્ત થાય છે, પસ્તાવો કરે છે. અંતે લોકો જુએ છે કે તેમણે દેવનો કેટલો મોટો અપમાન કર્યો છે. સાચા દેવ દ્વારા માગવામાં આવતી યુક્તિસંગત સેવા સામે બાલની ઉપાસનાનું સ્વરૂપ પૂર્ણરૂપે પ્રગટ થાય છે. લોકો એ વાતને ઓળખે છે કે તેમની પાસે તેમના નામનો સ્વીકાર કરાવવામાં આવે ત્યાં સુધી શિશિર અને વરસાદ રોકી રાખવામાં દેવનો ન્યાય અને દયા બંને પ્રગટ થાય છે. હવે તેઓ સ્વીકારવા તૈયાર છે કે એલિયાહનો દેવ દરેક મૂર્તિ કરતાં સર્વોચ્ચ છે.” Prophets and Kings, 153.

કેટલો સમય? મૂસા

પ્રતીકાત્મક પ્રશ્ન “કેટલો સમય” ભવિષ્યવાણીના વચનમાં પ્રથમ વખત મોસેસના સમયમાં મિસ્રીઓ પર આવેલી આઠમી આફતમાં ઉઠાવવામાં આવે છે. આઠમી આફત “ટીડાં” છે (ઇસ્લામનું એક પ્રતીક), જે “પૂર્વીય પવન” દ્વારા લાવવામાં આવે છે (ઇસ્લામનું એક પ્રતીક).

અને મૂસા અને હારૂન ફરાઉન પાસે આવ્યા અને તેને કહ્યું, “હિબ્રીઓના યહોવા દેવ એમ કહે છે: તું મારા સમક્ષ પોતાના જાતને નમ્ર કરવા કેટલા સમય સુધી ઇનકાર કરતો રહેશે? મારી પ્રજાને જવા દે, જેથી તેઓ મારી સેવા કરે. નહીં તો, જો તું મારી પ્રજાને જવા દેવાનો ઇનકાર કરશ, તો જો, કાલે હું તારી સીમામાં તીડોને લાવીશ. અને તેઓ પૃથ્વીના મુખને ઢાંકી દેશે, એટલું કે કોઈ પૃથ્વીને જોઈ શકશે નહીં; અને ગારાથી જે બચી ગયું છે, જે તમારે માટે બાકી રહ્યું છે, તેનું અવશેષ તેઓ ખાઈ જશે; અને ખેતરમાંથી તમારે માટે ઉગતું દરેક વૃક્ષ તેઓ ખાઈ જશે. અને તેઓ તારાં ઘરોને, અને તારાં સર્વ સેવકોના ઘરોને, અને સર્વ મિસરીઓના ઘરોને ભરી દેશે; જે ન તો તારાં પિતાઓએ જોયું છે, ન તારાં પિતાઓના પિતાઓએ, પૃથ્વી પર તેઓ હતા તે દિવસથી આજદિન સુધી.” અને તે ફરી ગયો અને ફરાઉન પાસેથી બહાર નીકળી ગયો.

અને ફરાઉનના સેવકોએ તેને કહ્યું, “આ માણસ કેટલા સમય સુધી આપણા માટે ફાંસો બન્યો રહેશે? તે પુરુષોને જવા દો, જેથી તેઓ યહોવા પોતાના દેવની સેવા કરે; શું તમને હજી સુધી ખબર નથી પડી કે મિસર નાશ પામ્યું છે?”

અને મૂસા અને હારૂનને ફરી ફરાઉન સમક્ષ લાવવામાં આવ્યા; અને તેણે તેઓને કહ્યું, જાઓ, તમારાં દેવ યહોવાહની સેવા કરો; પરંતુ કોણ કોણ જશે?

મૂસાએ કહ્યું, “અમે અમારા યુવાનો અને અમારા વૃદ્ધ, ે સાથે, અમારા પુત્ર ે અને અમારી પુત્ર ે સાથે, અમારી ઢોરઢાંખર અને અમારા પશુધન સાથે જઈશું; કારણ કે અમે યહોવાને માટે ઉત્તર સવ માનવો જ છો.

અને તેણે તેઓને કહ્યું, યહોવા તમારાં સાથે એવો જ રહે, જેમ હું તમને અને તમારાં નાનાં બાલકોને જવા દઈશ: સાવધાન રહો; કેમ કે અનિષ્ટ તમારી આગળ છે. એમ નહિ: હવે તમે જે પુરુષો છો તે જાઓ, અને યહોવાની સેવા કરો; કારણ કે તમે તો એ જ ઇચ્છતા હતા. અને તેઓને ફરાઉનની હાજરીમાંથી હાંકી કાઢવામાં આવ્યા.

અને યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, “મિસરદેશ પર તારો હાથ લંબાવ, જેથી તીડો મિસરદેશ પર ચડી આવે અને દેશની દરેક વનસ્પતિ ખાઈ જાય, અર્થાત્ જે કંઈ કરાએ છોડ્યું હોય તે બધું.” ત્યાર પછી મૂસાએ પોતાની લાકડી મિસરદેશ પર લંબાવી, અને યહોવાએ આખો દિવસ અને આખી રાત દેશ પર પૂર્વ પવન વહાવ્યો; અને જ્યારે સવારે થઈ, ત્યારે પૂર્વ પવન તીડોને લઈને આવ્યો. અને તીડો મિસરના સર્વ દેશમાં ચડી આવ્યા અને મિસરના સર્વ પ્રદેશોમાં બેસી ગયા; તેઓ અતિ ભયંકર હતા; તેમના પહેલાં તેમના જેવા તીડો કદી થયા ન હતા, અને તેમના પછી પણ એવા થશે નહીં. કેમ કે તેમણે સમગ્ર ઘરતીનું મુખ ઢાંકી દીધું, જેથી દેશ અંધકારમય થઈ ગયો; અને તેમણે દેશની દરેક વનસ્પતિ અને ઝાડોના બધા ફળ, જે કંઈ કરાએ છોડ્યું હતું તે, ખાઈ નાખ્યું; અને મિસરના સર્વ દેશમાં ઝાડોમાં કે ખેતરની વનસ્પતિમાં કંઈ હરિયાળું શેષ રહ્યું નહીં.

ત્યારે ફરાઉને ઉતાવળથી મૂસા અને હારૂનને બોલાવ્યા; અને તેણે કહ્યું, મેં તમારા દેવ યહોવા વિરુદ્ધ, અને તમારી વિરુદ્ધ પાપ કર્યું છે. તેથી હવે, વિનંતી છે કે, આ એક જ વખત મારું પાપ ક્ષમા કરો, અને તમારા દેવ યહોવાને પ્રાર્થના કરો કે તે માત્ર આ મૃત્યુને મારેથી દૂર કરે. પછી તે ફરાઉ પાસેથી નીકળી ગયો અને યહોવાને પ્રાર્થના કરી. અને યહોવાએ અતિ પ્રબળ પશ્ચિમ પવન ફેરવ્યો, જેણે તીડોને ઉઠાવી લઈ જઈ લાલ સમુદ્રમાં ફેંકી દીધા; અને મિસરના સર્વ પ્રદેશમાં એક પણ તીડ બાકી રહ્યો નહીં. નિર્ગમન 10:3-19.

પ્રથમ “હિબ્રીઓના યહોવા દેવ” પૂછે છે, “તું મારી આગળ પોતાને નમ્ર કરવા કેટલો સમય ઇનકાર કરતો રહેશે?” અને ત્યારબાદ ફરાઉનના સેવકોએ ફરી ફરાઉનને પૂછ્યું, “આ માણસ કેટલો સમય સુધી અમારા માટે ફાંદો રહેશે?” આ પ્રશ્ન આઠમી આફત દરમિયાન પૂછવામાં આવે છે, જે ઘણા કારણોસર 9/11 સાથે સુસંગત ઠરે છે. દસમી આફત પ્રથમજાતીના વધની છે, જે ક્રોસ સાથે સુસંગત છે, અને તે પછી લાલ સમુદ્ર પાસે આવેલી નિરાશા આવે છે, જેને પ્રેરણા ક્રોસ સમયે શિષ્યોની નિરાશા સાથે સુસંગત ઠરાવે છે, અને જે 1844માં મિલેરાઇટ્સની મહાન નિરાશા સાથે પણ સુસંગત છે. આ ત્રણ સાક્ષીઓ બધાં રવિવારના કાયદા સાથે સુસંગત ઠરે છે. દસમી આફત રવિવારનો કાયદો છે, અને તેની બે આફતો પહેલાં આઠમી આફતે “પૂર્વ પવન” ઉપર “તીડ” લાવ્યાં હતા. “તીડ”એ સમગ્ર પૃથ્વીને ભરડી લીધી, જેમ આજે ઇસ્લામ બળજબરીય સ્થળાંતર દ્વારા પોતાનો અંધકાર ફેલાવી સમગ્ર વિશ્વને હયમયાવી રહ્યું છે. “રણના તીડ”નું લેટિન નામ “locusta migratoria” છે, જે સ્થળાંતર દ્વારા ઇસ્લામના પ્રસારનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે; કુદરતી જગતમાં તેનો પ્રકાર સ્થાનાંતરણ તરીકે દર્શાવવામાં આવે છે.

નવમી આફત એવી અંધકારમયતા હતી કે જેને અનુભવવી શક્ય હતી.

અને યહોવાએ મૂસાને કહ્યું, તું તારો હાથ આકાશ તરફ લંબાવ, જેથી મિસરની ભૂમિ પર અંધકાર થાય, એવો અંધકાર કે જે સ્પર્શે અનુભવી શકાય. અને મૂસાએ પોતાનો હાથ આકાશ તરફ લંબાવ્યો; અને મિસરની સમગ્ર ભૂમિ પર ત્રણ દિવસ સુધી ઘોર અંધકાર રહ્યો: તેઓ એકબીજાને જોઈ શકતા ન હતા, અને ત્રણ દિવસ સુધી કોઈ પોતાના સ્થાનેથી ઊઠ્યો નહીં; પરંતુ ઇઝરાયલના સર્વ સંતાનોના નિવાસસ્થાનોમાં પ્રકાશ હતો. નિર્ગમન 10:21-23.

કરમેલ પર્વત અને એલિયાહ દ્વારા પ્રતિનિધિત થયેલા “કેટલો સમય” ના પ્રતીકવાદમાં, જ્યારે સ્વર્ગમાંથી અગ્નિ ઉતરે છે ત્યારે એક ભેદ પ્રગટ થાય છે. એલિયાહના દેવએ તે કર્યું જે બચાવ કરી શકતો નથી. મિલેરાઇટ ઇતિહાસમાં આ ભેદ પતિત સાર્ડિયન પ્રોટેસ્ટન્ટવાદ અને મિલેરાઇટ એક્સ્પ્રેસ્ટવાદ વચ્ચે સ્થાપિત થયો હતો. મોશે સાથે આ ભેદ અંધકાર કે પ્રકાશનો હતો. હિબ્રૂઓના ઘરોમાં પ્રકાશ હતો. યશાયા વધુમાં આપણને જણાવે છે કે જેઓ મોશેની રેખામાં પ્રકાશ વિનાના છે, જેઓ એલિયાહ દ્વારા નાશ પામનારાઓ પણ છે, અને જેઓ મિલેરાઇટ સમયગાળામાં પ્રોટેસ્ટન્ટવાદનું ઓઢણ ગુમાવે છે, તેઓ એવો “પ્રજા” છે જે “ખરેખર સાંભળે છે, પરંતુ સમજે નથી; અને” “ખરેખર જુએ છે, પરંતુ ગ્રહણ કરતી નથી.” ત્યારબાદ આ પ્રજાને વિષે એક ઘોષણા કરવામાં આવે છે, જેમાં કહેવામાં આવે છે, “આ પ્રજાનું હૃદય જાડું કર, અને તેમના કાન ભારે કર, અને તેમની આંખો બંધ કર; નહિતર તેઓ પોતાની આંખોથી જુએ, અને પોતાના કાનોથી સાંભળે, અને પોતાના હૃદયથી સમજે, અને ફરી વળે, અને સ્વસ્થ કરવામાં આવે.”

કાર્ય કરવા ઇચ્છુક હોવા છતાં, પરંતુ જે લોકો સાંભળશે નહીં એવા લોકો સમક્ષ પ્રચાર કરવાની સોંપણીથી ભારગ્રસ્ત થઈ, યશાયાએ “ત્યારે કહ્યું,” “હે પ્રભુ, કેટલો સમય?”

મિસરની દસ મારીઓમાંની છેલ્લી ત્રણ મારીઓ 9/11થી લઈને રવિવારના કાયદા સુધીના ત્રણ પગલાંની સાક્ષી આપે છે. 11 ઓગસ્ટ, 1840ના રોજ પ્રથમ દેવદૂતનો સંદેશ સશક્ત કરવામાં આવ્યો, અને 19 એપ્રિલ, 1844ના રોજ બીજો દેવદૂત આવ્યો અને 12-17 ઓગસ્ટે Exeter Camp Meeting ખાતે સશક્ત કરવામાં આવ્યો, અને ત્રીજો દેવદૂત 22 ઓક્ટોબર, 1844ના રોજ આવ્યો. ત્રીજો દેવદૂત રવિવારના કાયદા સાથે સુસંગત છે, અને તેથી તે ત્રણ-પગલાંની પ્રક્રિયાને ઓળખાવે છે, કારણ કે પ્રથમ અને બીજા વિના ત્રીજો હોઈ શકતો નથી.

“પ્રથમ અને દ્વિતીય સંદેશાઓ 1843 અને 1844માં આપવામાં આવ્યા હતા, અને આપણે હવે તૃતીયના પ્રખ્યાપન હેઠળ છીએ; પરંતુ આ ત્રણેય સંદેશાઓ હજી પણ પ્રખ્યાપિત થવાના છે. સત્યની શોધમાં રહેલાઓને તેઓ ફરીથી સંભળાવવામાં આવે, તે આજે પણ અગાઉ જેટલું જ આવશ્યક છે. કલમ અને વાણી દ્વારા આપણે આ પ્રખ્યાપન ધ્વનિત કરવાનું છે, તેમની કમબહુતા દર્શાવતા, અને જે ભવિષ્યવાણીઓ આપણને તૃતીય દૂતના સંદેશ સુધી લાવે છે તેમની લાગુ પડતી સમજાવતા. પ્રથમ અને દ્વિતીય વિના તૃતીય હોઈ શકતું નથી. આ સંદેશાઓ આપણે વિશ્વને પ્રકાશનોમાં, પ્રવચનોમાં આપવાના છે, અને ભવિષ્યવાણીના ઇતિહાસની રેખામાં જે વસ્તુઓ બની ગઈ છે તથા જે બનવાની છે તે દર્શાવવાનું છે.” Selected Messages, પુસ્તક 2, 104, 105.

મિસરની દસમીએ આફતને દૈવી પ્રેરણાથી કોસ તથા તેની સાથે સંકળાયેલી અનુસરતી નિરાશા સાથે સમરેખિત કરવામાં આવી છે. તેથી દસમીએ આફત ત્રીજો સંદેશ છે, જેને ભવિષ્યવાણીની અનિવાર્યતા અનુસાર પ્રથમ અને બીજા સંદેશાથી અગાઉ કરવામાં આવવું જ જોઈએ. 9/11 પર પ્રભુએ ફરાઉનને પૂછ્યું, “કેટલા સમય સુધી,” અને તેના તરત પછી ફરાઉનના સેવકોએ પણ પૂછ્યું, “કેટલા સમય સુધી.” મૂસાએ દેવનો “કેટલા સમય સુધી” એવો પ્રશ્ન ફરાઉન સુધી પહોંચાડ્યો પછી, અને સેવકો મૂસાનો એ જ પ્રશ્ન ફરાઉનને ફરી કહે તે પહેલાં જ, મૂસા એક વળાંકબિંદુ ચિહ્નિત કરે છે: “તે ફરી વળ્યો અને ફરાઉન પાસેથી બહાર નીકળી ગયો.” નિર્ગમન 10:6.

9/11 એક પ્રબોધકીય વળાંકબિંદુ હતું, જેનું પ્રતીકાત્મક નિદર્શન ત્યારે થયું હતું જ્યારે મૂસાએ પૂર્વ પવન પર આવનારી ટીડીઓની મહામારી મોકલી હતી.

“એવા અવધિઓ આવે છે કે જે રાષ્ટ્રોના અને ચર્ચના ઇતિહાસમાં વળાંકબિંદુ સમાન હોય છે. દેવની પ્રભુસંચાલનામાં, જ્યારે આ વિવિધ સંકટકાળ આવે છે, ત્યારે તે સમય માટેનું પ્રકાશ આપવામાં આવે છે.” Bible Echo, August 26, 1895.

આગામી આફતે તમે કઈ વર્ગમાં હતા તેના આધારે અંધકાર કે પ્રકાશ ઉત્પન્ન કર્યો. 9/11 "રાષ્ટ્રોના અને ચર્ચના ઇતિહાસમાં એક વળાંકબિંદુ" હતું. તે સમયે દેવના લોકોને પાછા ફરીને જૂના માર્ગો માં ચાલવા બોલાવવામાં આવ્યા હતા, પરંતુ તેમણે તેમાં ચાલવાનો ઇનકાર કર્યો અને શિંગડાના ધ્વનિને કાન ન આપ્યું. એલિયાહ પછી અંધકાર અને પ્રકાશ વચ્ચે એક વિભાજન સિદ્ધ થયું, અને મોસેએ પૂછ્યું, "કેટલા સમય સુધી?" તેણી આ અંશમાં આગળ વધુ કહે છે:

"રાષ્ટ્રોના અને ચર્ચના ઇતિહાસમાં એવા સમયખંડો આવે છે, જે વળાંકબિંદુઓ સમાન હોય છે. ઈશ્વરના પ્રબંધમાં, જ્યારે આ વિવિધ સંકટકાળ આવે છે, ત્યારે તે સમય માટેનું પ્રકાશ આપવામાં આવે છે. જો તેને સ્વીકારવામાં આવે, તો આધ્યાત્મિક પ્રગતિ થાય છે; અને જો તેને નકારવામાં આવે, તો આધ્યાત્મિક અધોગતિ અને વિનાશ અનુસરે છે." Bible Echo, August 26, 1895.

આગામી લેખમાં આપણે "કેટલો સમય" વિષયને આગળ ચાલુ રાખીશું.

"મે, 1842માં, બોસ્ટન, મેસાચુસેટ્સમાં એક જનરલ કોન્ફરન્સ બોલાવવામાં આવી હતી. આ સભાની શરૂઆતમાં, હેવરહિલના ભાઈઓ ચાર્લ્સ ફ્રિય અને એપોલોસ હેલે દાનિયેલ અને યોહાનની ચિત્રાત્મક ભવિષ્યવાણીઓ, જેને તેમણે ભવિષ્યવાણીય સંખ્યાઓ સાથે કપડાં પર અંકિત કરી હતી અને તેમની પૂર્ણતાને દર્શાવતી હતી, રજૂ કરી. ભાઈ ફ્રિયે કોન્ફરન્સ સમક્ષ પોતાના ચાર્ટ પરથી સમજાવતાં કહ્યું કે, આ ભવિષ્યવાણીઓનું પરીક્ષણ કરતાં કરતાં, તેમણે વિચાર્યું હતું કે જો તેઓ અહીં રજૂ કરાયેલા જેવું કંઈક તૈયાર કરી શકે, તો તે વિષયને વધુ સરળ બનાવશે અને તેમના માટે શ્રોતાઓ સમક્ષ તેને રજૂ કરવું સહેલું થશે. અહીં અમારી પથમાં વધુ પ્રકાશ હતો. આ ભાઈઓ તે જ કરી રહ્યા હતા જે પ્રભુએ હબક્કૂકને તેના દર્શનમાં 2,468 વર્ષ પહેલાં બતાવ્યું હતું, એમ કહીને, 'દર્શન લખ, અને પાટિયાં પર તેને સ્પષ્ટ લખ, જેથી જે તેને વાંચે તે દોડી શકે. કારણ કે દર્શન હજી નિર્ધારિત સમય માટે છે.' હબક્કૂક 2:2."

"આ વિષય પર થોડી ચર્ચા પછી, આના સમાન ત્રણસો નકલો લિથોગ્રાફ કરાવવાનો સર્વસંમતિથી નિર્ણય લેવામાં આવ્યો, અને તે ટૂંક સમયમાં પૂર્ણ પણ કરવામાં આવ્યું. તેમને "જડના ચાર્ટ્સ" કહેવામાં આવ્યા. આ એક અતિ મહત્વપૂર્ણ પરિષદ હતી." The Autobiography of Joseph Bates, 263.

"મેં જોયું છે કે 1843નું ચાર્ટ પ્રભુના હાથે માર્ગદર્શિત કરવામાં આવ્યું હતું, અને તે બદલવામાં આવ્યું જોઈએ નહીં; કે આંકડાઓ એવા જ હતા જેમ તે ઇચ્છતા હતા; કે તેમનો હાથ તેની ઉપર હતો અને કેટલાક આંકડાઓમાં રહેલી એક ભૂલને છુપાવી રાખી હતી, જેથી તેમની હાથ દૂર કરવામાં ન આવ્યો ત્યાં સુધી કોઈ તેને જોઈ શક્યું નહીં." Early Writings, 74.

"'મૂળ વિશ્વાસ' પર સ્થિર રહેલા સેકન્ડ એડવેન્ટના પ્રવચનકારો અને પત્રિકાઓની એકમત સાક્ષી એવી હતી કે ચાર્ટનું પ્રકાશન હબક્કૂક 2:2, 3 ની પૂર્ણતા હતું. જો ચાર્ટ ભવિષ્યવાણીનો વિષય હતો (અને જે લોકો તેનો ઇનકાર કરે છે તેઓ મૂળ વિશ્વાસ છોડી દે છે), તો તે પરથી આ અનુસરતું હતું કે ઈ.સ.પૂ. 457 એ તે વર્ષ હતું, જેથી 2300 દિવસોની ગણતરી શરૂ થવી હતી. આવશ્યક હતું કે 1843 પ્રથમ પ્રગટ કરવામાં આવેલ સમય હોય, જેથી 'દર્શન' 'વિલંબ કરે,' અથવા એવો વિલંબનો સમય આવે, જેમાં મધ્યરાત્રિની પોકાર દ્વારા જાગૃત કરવામાં આવે તે પહેલાં કુમારી મંડળી સમયના મહાન વિષય પર ઉંઘમાં અને નિદ્રામાં જતી રહે." Second Advent Review and Sabbath Herald, Volume I, Number 2, James White.